

Jaunā Kārtība

200

12 / 2023 (134)

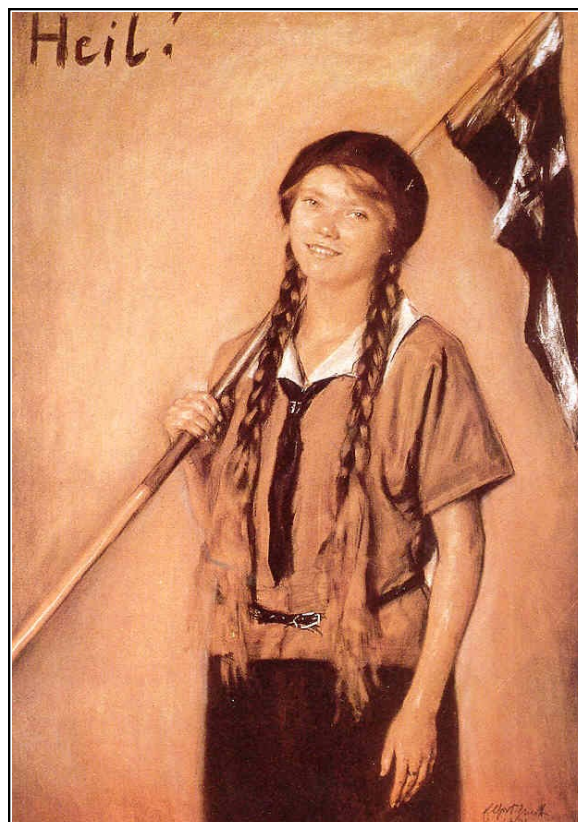
Leksikons - Michael Kühnen

53 - JAUNATNE

Nacionālsociālisms vienlīdz uzrunā visas tautas grupas un slāņus, taču īpaši lielu atsaucību un atbalstu tas vienmēr ir guvis jauniešu vidū. Īpaši tas attiecas uz cīņas laiku, kad Nacionālsociālistiskā partija (sk. Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija) ar savu revolūcijas tieksmi uzrunā jauniešu dabiskos cīņas instinktus un valdošās mīnusa pasaules materiālisma un dekadences apstākļos ar savu vērtību ideālismu piepilda līdz šim dezorientēto jauniešu dzīvi ar vērtību un jēgu. Turpretī nacionālsociālisms - gan cīņas laikā, gan pēc revolūcijas nacionālsociālistiskajā Volksstaat - uz jaunatni raugās no dubulta skatpunkta:

Viņš izmanto jauniešu dabisko tieksmi uz dumpinieciskumu savai nepārtrauktai kultūras revolūcijai, kas turpinās arī pēc varas sagrābšanas, un pilnīgai valsts mobilizācijai.

2. Tikai trešajā paaudzē pēc revolūcijas - pirmajā jaunatnē, ko veidoja **tikai** nacionālsociālisms - būs iespējama neatgriezeniska pāreja uz Jauno kārtību. Tas prasa pilnīgu valsts un partijas iesaisti un izglītību, kā arī visaptverošu

kaujiniecisku un profesionālu elites izglītību (sk. arī Elite un Führerprinzip). Kaujinieciskā elites izglītība sākas jau cīņas laikā, profesionālā izglītība galvenokārt elites skolās pēc revolūcijas (sk. Elites izglītība).

Jaunās frontes Gesinnungsgemeinschaft pašlaik galvenokārt cenšas veidot kadrus NSDAP Sturm-Abteilungen garā un tradīcijās ar to politiskā karavīra ētiku. Tāpēc tā galvenokārt piesaista Vācijas jauniešus, jau agrā vecumā uztic viņiem augstu atbildību un amatus, un ir pārliecināta, ka tā veidos Vācijas nākotni.

KURŠ UZVARĒS JAUNIEŠUS, TAS NOTEIKS NĀKOTNI!

54 - CADER

Kā sekas nacionālsociālistiskās Vācijas strādnieku partijas traģiskajai vēsturei un tās organizatoriskajam sabrukumam pēc 1945/56. gada JdF, jaunās paaudzes nacionālsociālisms cenšas atjaunot nacionālsociālistisko partiju kā kadru kustību, nevis koncentrēties uz līderi:

Mūsdienu nacionālsociālisti ir orientēti uz partiju, kas ir organizēta pēc firera principa, nevis uz atsevišķu dzīvu personību. Tādēļ cīņā pret nacistu aizliegumu un par NSDAP atjaunošanu Jaunā fronte veicina kadru veidošanu un noraida jebkādu personības kultu.

Jaunā fronte veido masu organizācijas un frontes organizācijas, ko kontrolē nacionālsociālistu kadri. Šie kadri veido politiskās cīņas mugurkaulu. Ar kadriem saprot tos nacionālsociālistus, kuri īpašā mērā dzīvo saskaņā ar nacionālsociālistiskā strādnieku un karavīru ētiku un kuri to apliecina ar nenogurstošu pašizliedzību un upurēšanos, uzticību un disciplīnu pret partiju.

Kadri garantē kustības vienotību; viņu lojalitāte un disciplīna novērš nopietnus šķelšanās un iekšējos strīdus.

Kadri ar savu centību un pašizliedzību ir politiskās cīņas dzinējspēks un tādējādi veido partijas mugurkaulu neatkarīgi no biedru skaita un tautas simpātiju svārstībām.

Vajāšanas un aizliegumu laikos kadri, pateicoties savai iekšējai vienotībai un uzticībai idejai, nodrošina ideju kopienas izdzīvošanu un vēlāku organizāciju dibināšanu.

Kadri tiek veidoti politiskajā cīņā un pretestībā pret aģitāciju, vajāšanu un aizliegumiem, līdz pat ieslodzījumam par saviem uzskatiem, un pēc tam tiek īpaši apmācīti, tādējādi apzinoties savus uzdevumus un pienākumus, sagatavoti un pēc tam attiecīgi izvietoti. Kadru veidošana ir pirmais solis ceļā uz elites veidošanu (sk. Elite).

Pēc revolūcijas cīņas perioda dabiskie pārbaudījumi, tādi kā vajāšanas un apspiešana, vairs nav nepieciešami. Tāpat arī partijai pašai ir jārada jauni šķēršļi,

pārbaudījumi un arvien asāki priekšnoteikumi, lai turpinātu sekmēt kadru un elites veidošanos un jau pašā aizmetnī iznīcinātu jebkādu atslābumu, buržuāzijas un lielnieku varu. Šādā veidā partija rada apstākļus, lai buržuāzisko laikmetu (sk. buržuāziju) pārvarētu strādnieku laikmets un tādējādi padarītu iespējamu Jaunās kārtības īstenošanu.

55 - SADRAUDZĪBA

Nacionālsociālisms kā bioloģiskā humānisma pasaules uzskats balstās uz dzīves realitāti, ko nosaka dabas likumi, un tāpēc loģiski definē cilvēku kā kopīgu būtni. Tikai kopiena - pirmkārt un galvenokārt savas tautas kopiena (sk. Volksgemeinschaft) - padara cilvēku par cilvēku, piešķir viņa dzīvei jēgu un vērtību un ļauj viņam kā sugai izdzīvot un augstāk attīstīties. Tāpēc kopienas ideja ir nacionālsociālisma centrālais kodols.

Taču, tā kā cilvēki ir vienīgā zināmā dzīvības forma, kurai piemīt brīva griba un kura tāpēc var dzīvot - kaut arī par dekadences cenu - vismaz uz laiku pretēji bioloģiskajiem dzīves likumiem, cilvēku kopienām, lai tās varētu pastāvēt, ir nepieciešama apzināta un pastāvīga griba saliedēties: Bez uzticības nav kopienas. Taču viņiem ir nepieciešamas arī savstarpējas attiecības, kas šo gribu pamodina un stiprina, - viņiem ir vajadzīga sadraudzība:

Sadraudzība ir kopienas priekšnoteikums!

Tas attiecas uz visām cilvēku kopienām, bet, protams, jo īpaši uz tām, kas kā ariju rases tautu gribas nesēji (sk. Āriji) ir uzņēmušās vēsturisko uzdevumu cīnīties par to, lai tiktu pie savas sugas un dabai atbilstošas attīstības, brīvības un Jaunās kārtības: par nacionālsociālistu pasaules kustību un tās nacionālajām partijām (sk. Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija). Un partijas iekšienē tās politisko kareivju dzīves formai un organizācijai pirmām kārtām ir nepieciešama biedriskums (sk. Soldatentum un Sturm-Abteilung). Jo tai vispirms ir jāiztur un jāpārvar vajāšanas spiediens cīņas laikā. Tāpēc bauslis: "Esi biedrs!" ir piektais bauslis politiskā karavīra attieksmē pret dzīvi - pēc ticības, cīņas, disciplīnas un lojalitātes prasībām.

Partijas spēks un tās neiznīcināmā ideju kopība sakņojas nacionālsociālistu lojalitātē idejai un partijai, kā arī biedriskumā savā starpā. Tāpēc līdztekus nodevībai biedriskuma trūkums ir smagākais noziegums pret partiju!

Sadraudzība nav draudzība, tā nav balstīta uz personīgām simpātijām, bet gan uz kopīgu gribu sasniegt vienu un to pašu mērķi. Nacionālsociālists palīdz savam biedram, atbalsta un aizstāv viņu, ja nepieciešams, riskējot ar savu dzīvību, nevis tāpēc, ka otrs cilvēks viņam ir personīgi simpātisks, bet gan tāpēc, ka viņi abi cīnās par vienu un to pašu mērķi. Nekādā gadījumā nedrīkst pieļaut, ka personiskās jūtas apgrūtina vai pat apdraud partijas un SA iekšējo struktūru un

ārējo ietekmi. Tāpēc biedra pienākums ir augstāks par personīgām simpātijām vai antipātijām. Tie, kas ir vienādi pārliecināti un cīnās par to kopā, cik vien spēj, ir biedri, un tādējādi viņiem ir tikpat lielas tiesības uz mājvietu, sapratni, palīdzību un aizsardzību nacionālsociālistu kopienā, kā arī pienākums izrādīt sadraudzību savā starpā:

NACIONĀLSOCIĀLISTS - ESI BIEDRS!

56 - CĪŅA

Nacionālsociālisms kā bioloģiskā humānisma pasaules uzskats pieņem dzīves realitāti, ko nosaka dabas likumi. Viens no svarīgākajiem bioloģiskajiem dzīves likumiem, neskaitot iedzimtību un diferenciaciju, ir cīņa. Šī cīņa par eksistenci, kuras rezultātā notiek spēcīgāka vairošanās un līdz ar to izdzīvo dzīvotspējīgākās dzīvības formas, ierobežota vairošanās un līdz ar to pakāpeniski izzūd mazāk dzīvotspējīgās dzīvības formas un tiek iznīcinātas dzīvei nederīgās un zemākās dzīvības formas, atbilst dabas aristokrātiskajiem pamatprincipiem - selekcijai un labāko attīstībai. Tāpēc cīņa ir visu lietu tēvs un sugu saglabāšanas un attīstības virzītājspēks.

Bet, tā kā cilvēkam kā vienīgajai zināmajai dzīvības formai ir brīva griba, un tāpēc viņš par dekadences cenu var īslaicīgi dzīvot kā indivīds, kā kopiena, pretēji dabas bioloģiskajiem likumiem, tad cilvēkam, kas vēlas izdzīvot un attīstīties, ir jāīsteno apzināta griba dzīvot saskaņā ar sugu un dabu, jāatzīst cīņa kā dzīves pamatprincips un jāatrod karojoša attieksme pret dzīvi. Šo gribu ariju rases tautās (skat. "ariju") modina un uztur nacionālsociālisms. Līdz pilnīgai Jaunās kārtības īstenošanai Nacionālsociālistiskā partija (sk. Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija) darbojas kā tautas griba.

Nacionālsociālisma apņemšanās cīnīties, tā griba cīnīties kā svarīgs dzīves princips nenozīmē kara slavināšanu, kas masu iznīcināšanas līdzekļu laikmetā ir pārvērtusies par mīnus selekciju. Šī apņemšanās un griba drīzāk izpaužas divās pamatpolitiskās prasībās: Kopienas domāšana un elitārā izglītība.

Tā kā cilvēks pirmkārt un galvenokārt ir kopienas būtne, tad nevis varonīgs individuāls cīnītājs viens pats nodrošina rasu un tautu izdzīvošanu, bet gan viņš ir jāintegrē karojošās kopienās, lai efektīvi un sekmīgi cīnītos par savu pastāvēšanu.

Tomēr, lai veidotu šīs kopienas atbilstoši to dabai un sugām, kopienas dzīvei ir nepieciešama pastāvīga kaujinieku elites iekšējā atlase un tās sadalīšana pēc firera principa. Kopības ideja un elites veidošanās kopā ļauj izveidot nacionālsociālistisku partiju, nacionālsociālistisku valsti un, visbeidzot, lepnu un brīvu nāciju, kas veiksmīgi izdzīvo cīņu par pastāvēšanu (sk. arī "Lepnums un brīvība").

Pirms varas sagrābšanas nacionālsociālistiskās partijas cīņa vispirms un

galvenokārt ir cīņa par revolūciju. Tās ētiskais (sk. ētika) iemiejums ir politiskā karavīra dzīves attieksme partijas iekšienē. Tādējādi pēc ticības un disciplīnas prasībām bauslis "Cīnies!" ir trešais bauslis politiskajiem karavīriem:

CĪŅA IR POLITISKĀ KAREIVJA DZĪVE!

Organizatoriski šo kaujiniecisko attieksmi pret dzīvi iemieso partijas Sturm-Abteilung.

57 - KAPITĀLISMS

Kapitālisms ir Rietumu tipa demokrātijas ekonomiskā kārtība, un tā pamatā ir pastāvīga apelācija pie cilvēka zemākajiem instinktiem: Egoisms, skaudība un mantkārtība. Tas apvienojas ar liberālisma ideoloģiju, veidojot liberālā kapitālisma dzīves un ekonomisko kārtību, kas ar savu materiālismu un vērtību relatīvismu kļūst par ariju rases dekadences motīvu (sk. Āriju). Valstī šī valdošā mīnus pasaules sistēma izpaužas parlamentārisma.

Pretēji tam, ko apgalvo marksisms, nevis ražošanas līdzekļu privātās īpašumtiesības ir kapitālistiskās ekonomiskās sistēmas pazīme un iemesls tās ekspluatatīvajam un pret darba ņēmējiem vērstajam raksturam, bet gan kapitālisms ir tā ekonomiskā sistēma, kurā nauda un tās turēšana ir visas darbības centrā un kurā darbojas perversais princips, ka nauda "strādā un piespiež maksāt procentus (sk. procentu verdzība). Tas galu galā noved pie tā, ka tie, kam ir pietiekami daudz naudas, ļauj tai "strādāt" viņu labā un pašiem nav jāstrādā. Bet, tā kā patiesībā vienmēr strādā cilvēks, nevis kapitāls, kapitālisms nozīmē to cilvēku darba spēka ekspluatāciju, kuriem nav kapitāla vai ir maz kapitāla, ko veic kapitālisti.

Šī kapitālisma iekšējā ekspluatācija ar tās atkarību no procentiem atkārtojas starptautiskā mērogā starp valstīm, kur pasaules lielās finanses darbojas kā kapitāla kolektīvs īpašnieks, pat kapitāla radītājs. Jo procentu verdzības kulminācija ir nelielas kapitālistu kliķes vara pār gandrīz visu valstu monetāro sistēmu un pasaules monetāro sistēmu kopumā. Tādējādi lielākās daļas pasaules valstu suverenitāte kļūst par ilūziju. Aiz pasaules augstāko finanšu ekonomisko interešu izmantošanas slēpjas arī cionisma, kura instruments ir cionisms, centieni dominēt pasaulē.

Pret kapitālismu un tā atkarību no procentiem nacionālsociālisms nostāda savu völkisch sociālismu, kas visas saimnieciskās darbības centrā izvirza nevis kapitālu, bet gan darbu. Cilvēks nav ekonomikai un ekonomika nav kapitālam, bet kapitālam ir jākalpo ekonomikai un ekonomikai ir jākalpo cilvēkam! Šī sociālisma ekonomiskā forma ir korporatīvisms. Šādā veidā nacionālsociālisms pārvar kapitālismu un īsteno strādnieku kustības mērķi - antikapitālistisku, sociālistisku brīvības un taisnīguma kārtību.

58 - ŠĶIRU CĪŅA

Marksisma ideoloģijā šķiru cīņa ir pasaules vēstures virzītājspēks, ko saskaņā ar šo teoriju liktenīgi nosaka vienīgi ražošanas attiecības un no tām izrietošie šķiru konflikti. Saskaņā ar šo teoriju pāreja no feodālisma uz buržuāzijas valdīšanu un no buržuāzijas uz proletariāta diktatūru un visbeidzot uz bezšķiru sabiedrību ar kopīgu ražošanas līdzekļu īpašumtiesībām un bez dominējošām struktūrām nenovēršami un nenovēršami notiek šķiru cīņā. Marksismā valsts ir tikai ekspluatējošo šķiru instruments šķiru cīņā, tā kalpo, lai saglabātu privātās īpašumtiesības uz ražošanas līdzekļiem, un mirst, kad tās tiek likvidētas visā pasaulē.

Kā politiska un ekonomiska teorija marksisms jau sen ir atspēkots un turpina dzīvot tikai kā sekulārs reliģijas aizstājējs, kurā šķiru cīņa ir cilvēces attīstības izpausme, kas kļūdaini tiek uzskatīta par neizbēgamu vai pat "zinātniski pierādītu".

Turpretī nacionālsociālisms nepazīst nekādu vēsturisko determinismu ar neizbēgamiem un nenovēršamiem starposmiem un galīgajiem stāvokļiem, taču tas pazīst dabas likumu noteiktus dzīves likumus, kas neparedz pasaules vēstures iznākumu, taču ļauj apgalvot, kādi cēloņi novedīs pie kādām sekām.

Trīs vissvarīgākie dzīvības likumi, kurus atzina bioloģiskais humānisms kā nacionālsociālisma zinātniskā epistemoloģija, ir šādi:

Iedzimtība, diferenciācija un selekcija cīņā par eksistenci. No šī viedokļa raugoties, rasu cīņa ir pasaules vēstures virzītājspēks, taču nevis kā liktenīga vēstures gaita ar noteiktu galu, bet gan kā atklāta cīņa par rasu un tautu pielāgošanos un izdzīvošanu ar mērķi saglabāt un attīstīt sugas saskaņā ar nemainīgiem dabas likumiem.

Tomēr nacionālsociālisms atzīst arī šķiru cīņu pastāvēšanu, kurā savā starpā saduras ekspluatatoru kliķes un ekspluatētās tautas masas. Tomēr šķiru cīņas pamatā nav privātpašums uz ražošanas līdzekļiem, bet gan kalpošana procentiem, un ne tikai iekšzemē, bet arī starptautiskā mērogā. Līdz ar to nacionālsociālisms aicina atbrīvoties no procentu verdzības - piemēram, Nacionālsociālistiskās vācu strādnieku partijas partijas programmas 11. punktā.

Klases cīņa ir gan starptautiska (no interesēm atkarīgo tautu ekspluatācija), gan nacionāla - gan liberālā kapitālisma, gan marksisma sociālajās kārtībās. Šajā šķiru cīņā nacionālsociālisms kā darba kustības vēsturiskais mantinieks konsekventi nostājas ekspluatēto un tautu brīvības pusē. Tā beidzot ar savu darbaļaužu ētiku, laužot procentu verdzību, īstenojot völkisch sociālismu, kā arī ar korporatīvisma sociālo un ekonomisko kārtību - un tādējādi radot patiesu Volksgemeinschaft - uzvaras gājienu izbeidz šķiru cīņu.

59 - KORPORATĪVISMIS

Korporatīvisms ir tautsaimniecības organizācijas forma pēc völkisch sociālisma mērķu īstenošanas, ko centās panākt un īstenoja nacionālsociālisms. Ja kapitālisms ir mehāniska tautsaimniecības organizācijas forma un balstās uz cilvēka zemākajiem instinktiem - skaudību, egoismu un mantkārību, tad korporatīvisms realizē organisku tautsaimniecību, kuras princips ir:

SABIEDRĪBAS INTERESES IR SVARĪGĀKAS PAR PERSONĪGAJĀM INTERESĒM!

Tādējādi korporatīvisma pamatā ir nacionālsociālistiskā strādnieku ētika. Katrs, kurš strādā nacionālās kopienas labā savā vietā atbilstoši savām tieksmēm, spējām un ar visiem spēkiem, ir strādnieks - tā nacionālsociālisms audzina cilvēku. Tomēr nākamajā nacionālsociālistiskajā tautas valstī (skat. Valsts) visi strādnieki tiks organizēti atbilstoši savām darba jomām lielās korporācijās, kas būs strukturētas pēc profesiju principa, tādējādi veidojot vienotu lielu darba fronti - tāds ir korporatīvisma mērķis.

Tad tautas biedru līdzatbildība un līdzorganizācija valstī vairs nenotiks ar pašreizējās sistēmas partiju mehāniskajiem aparātiem, kur tie vienmēr palika tikai ilūzijas, bet kļūs par realitāti korporācijās. Jo cilvēks piedzimst nevis partijās, kas vienmēr paliek viņam svešas, bet viņš uzaug un dzīvo organiskā nacionālā kopienā un lielāko dzīves daļu pavada, strādājot nacionālās kopienas labā un tās nacionālajās ekonomikas organizatoriskajās struktūrās. Tāpēc šeit ir brīvības un līdzatbildības pamats, uz ko viņi tiecas (sk. arī peļņas sadale). Valsts tautsaimniecības pamatplānošana tiek veikta arī ar korporāciju starpniecību (sk. Plānošana).

Korporāciju integrācija valstī politiski notiek ar Areitsfrontes, kas savukārt ir Nacionālsociālistiskās partijas apakšvienība (sk. Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija), palīdzību, to vadībā. Institucionāli tas notiek caur nacionālsociālistiskās tautas valsts korporatīvo struktūru, kā norādīts, piemēram, NSDAP partijas programmas 25. punktā, kas kulminē Stāndeparlamentā kā augstākajā un centrālajā tautas pārstāvniecībā.

Jautrība zem svastikas

Anekdotu krājums, ko apkopojis Gerhards Lauks (Gerhard

25.

Visi rūpnīcā zināja, ka esmu nacists. Tomēr rūpnīcā bija gandrīz 100 % balto un pagānu, tāpēc mana politika bija vairāk joku, nevis kaislīgu debašu par vai pret objektu. (Cilvēki neaizraujas par Balto varu, ja nav "pietiekami daudz" nebalto zvirbuļu, kas viņus pamodinātu... vai dusmojas *pret* Balto varu, ja pret to nevēršas ebreji un baltie liberālie pagriezēji).

Kādu dienu mani izsauca uz biroju.

"Varbūt tas ir FIB," es jokojot komentēju saviem kolēģiem.

Patiesībā tas *bija* FIB!

Kad es atgriezos, kolēģis pajautāja, kas notiek.

"Ak, galu galā tas bija FIB," es atbildēju. Protams, neviens tam neticēja.

Taču vīnogulāji darbojas ātri, tāpēc viņi drīz vien uzzināja patiesību.

Tajos laikos pirms Voterģeita FIB patika "apciemot" darba devējus, kaimiņus, draugus un radniekus, lai apmulsinātu un iebiedētu sistēmas politiskos oponentus. Bet visi iepriekš minētie jau zināja par manu politisko pārliecību. Tāpēc vispārējā reakcija bija šāda: "Ak, jā, es zinu, ka viņš ir nacists. Bet viņš ir jauks puisis."

Viņu nespēja iebiedēt cilvēkus bija ļoti nomākta nabadzīgajiem federāļiem.

Tsk, tsk!

26.

Rūpnīcā nebija gaisa kondicioniera, un vasarā tur bija ļoti karsts, bieži vien vairāk nekā 100 grādu. Reiz pat sasniedza 110!

Protams, visa mana komanda ļoti iecienīja mūsu ventilatoru.

Diemžēl, kad no rīta atnācām uz darbu, mūsu mīlais ventilators bieži vien bija pazudis. Acīmredzot otrās vai trešās maiņas darbinieki no citām darba vietām to nozaga, kad mēs nebijām klāt, lai to apsargātu. Kad mēs to meklējām rūpnīcā, "jaunie īpašnieki" vienmēr zvērēja, ka tas ir *viņu* ventilators, un atteicās to atdot.

Kādu dienu es izdomāju risinājumu: Uz mūsu ventilatora es uzliku NSDAP/AO svastikas uzlīmi.

Nākamajā reizē, kad tā pazuda, es to viegli atradu. Piegāju pie tuvākā darbinieka un dusmīgi pajautāju: "Kas uzlika šo *nacistu uzlīmi* uz šī ventilatora?!"

"Ne es, tas nav mūsu ventilators. Tas bija šeit, kad mēs sākām maiņu," viņš atbildēja nervozā, nedaudz nobijušā balsī.

"Es zinu. *Es* uzlīmēju uzlīmi uz ventilatora. Tas ir *mans* ventilators!" Es atcirtu, paceļot ventilatoru un aizejot prom.

Mana komanda bija priecīga saņemt ventilatoru atpakaļ... ar vai bez svastikas uzlīmes.

NS KAMPFRUF
KAMPFGRUPPE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Schlingt Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder da - genau in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Schrittweise vom Neuenstand, Vorkriegs-, Vorfeldung und Vorfeldung haben nicht unterlassen, den Kern der gesamten Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu erben.

Alle Nationalsozialisten sind weniger erfahrene Kämpfer und Kampfgewinn als die Schützen der Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe des biologischen Völkertums ist kein noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die vorwiegend Gegner ist ein Mann, der Völkermord - gegen alle weißen Völker (?) - zu begangen. Seine Mittel sind Entnazifizierung, Chelierung und Sterben.

Ob "Trotz" oder "Trotz", ob in Wahlkampf oder im Streitkampf, ob im Propagandakampf weltweit oder auf einem lokalen Gebiet, jeder Nationalsozialist ist sein Pflichter!

Hitler Hitler
Gottfried Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prīekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu patērētāji projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lādre, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārvaru esmu koncentrējies uz Adolfa Hitleru un cilvēces armiju (www.mourningthetruth.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lapu, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūti informācija mūsu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāizpēti. Tā ir tāda kā arheoloģa sagūta, kas izrakto apakto pagāni. Pagāni, kuri viņi nevēlēs izceļt gaismā. Mēs varam vēlreiz pateikties internetam par informāciju un atālu plūsmu. Otrā daļā ir parādījis ārkārtīgi retas lietas no šādiem vietām

the NEW ORDER

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamations have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other socially-aware Europeans and social conscious fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "negot" or "negot", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitler Hitler
Gottfried Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!**

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās

Simtiem grāmatu daudzās valodās

Simtiem vietņu daudzās valodās

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!